

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Αίσχύνης, Κατά Κτησιφώντος, §§169-170

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Φρονώ λοιπόν ότι όλοι σας θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι οι εξής είναι (οι κύριες) ιδιότητες του δημοκρατικού ανθρώπου: Πρώτον πρέπει από πατέρα και μητέρα να έχει γεννηθεί ελεύθερος για να μην αντιπαθεί τους νόμους που είναι το θεμέλιο του λαοκρατικού μας πολιτεύματος, λόγω της ατυχίας του, του να μη γεννηθεί από ελευθέρους γονείς. Δεύτερον οι πρόγονοί του να έχουν προσφέρει κάποια ευεργεσία στον δήμο, ή, πράγμα που είναι αναγκαιότατο, να μη υπάρχει εκ μέρους των προγόνων ουδεμία έχθρα (κατά του πολιτεύματος) και τούτο για να μην επιχειρήσει να κάνει κακό στην πόλη, εκδικούμενος για τα ατυχήματα των προγόνων του. Τρίτον, ως προς τον καθημερινό τρόπον της ζωής του, πρέπει εξ ιδιοσυγκρασίας να είναι σώφρων και ολιγοδάπανος, για να μην αναγκάζεται, για την ικανοποίηση των ακολάστων δαπανών του, να χρηματίζεται προς βλάβη του δήμου. Τέταρτον να είναι δυνατός και στοχαστικός εις το λέγειν. Διότι είναι καλόν, δια μέν της σκέψεώς του να προτείνει τα βέλτιστα στην Πολιτεία, διά δε της μορφώσεώς του να είναι ικανός εις το λέγειν και να πείθει τους ακροατές του. Εάν δεν υπάρχουν και τα δύο τότε προτιμότερα

Νομίζω λοιπόν ότι όλοι θα συμφωνήσετε πως ο δημοκρατικός άνδρας πρέπει να έχει τα εξής πλεονεκτήματα. Πρώτα πρώτα πρέπει να είναι ελεύθερος κι από πατέρα κι από μάνα, για να μην αντιπαθή τους νόμους που στηρίζουν τη δημοκρατία, εξ αιτίας της ατυχίας του να μη γεννηθή από ελευθέρους γονείς. Δεύτερο πρέπει οι πρόγονοί του να έχουν κάμη κάποια εργασία στο δήμο ή τουλάχιστον, πράγμα που είναι πολύ αναγκαίο, να μην είχαν ποτέ καμιά εχθροπάθεια με το δήμο, για να μην επιχειρήσει να κάμη κακό στην πόλη θέλοντας να εκδικηθή τα όσα έπαθαν οι πρόγονοί του απ' αυτήν. Τρίτο πρέπει να είναι από φυσικού του μυαλωμένος και μετρημένος στην καθημερινή του ζωή, για να μη δωροδοκείται εις βάρος του δήμου, για ν' ανταποκριθή στα έξοδα των ακολάστων επιθυμιών του. Τέταρτο να είναι στοχαστικός και ικανός ρήτορας, γιατί καλό είναι η σκέψη του να διαλέγη το καλύτερο για την πόλη κι η μόρφωση κι η ευφράδεια του ρήτορα να πείθουν τους ακροατές. Εάν δεν έχει και τα δυο, τότε η στοχαστικότητα είναι προτιμότερη απ' τη ρητορική ικανότητα. Πέμπτο να είναι γενναιόψυχος, για να μην εγκαταλείπη το λαό στις κρίσιμες περιστάσεις και στους κινδύνους. Κι ο

της δυνάμεως του λόγου είναι η χρηστότης. Πέμπτον ο φίλος του δήμου πρέπει να είναι γενναίοψυχος για να μην εγκαταλείπει τον λαό, εν καιρώ κινδύνων και πολέμων. Όσον αφορά τον ολιγαρχικό, αυτός πρέπει να έχει όλες τις αντίθετες ιδιότητες του δημοκρατικού ανθρώπου.

Μτφρ. Γ. Κορδάτος & Η. Ηλιού 1939.

Διασκευή.

Γ2. Ο δημοκρατικός άνθρωπος, σύμφωνα με τον Αισχίνη, πρέπει να έχει τα εξής χαρακτηριστικά αναφορικά με τους προγόνους του. Αρχικά, είναι αναγκαίο να έχει γεννηθεί από ελεύθερους γονείς, ώστε να μην είναι αντίθετος στους νόμους που διασφαλίζουν το δημοκρατικό πολίτευμα, εξαιτίας της ατυχίας του να μη γεννηθεί από ελεύθερους γονείς. Ακόμη ο ρήτορας θεωρεί απαραίτητο να μην υπάρχει κάποια έχθρα των προγόνων του προς τη δημοκρατία, ώστε ο ίδιος να θέλει να εκδικηθεί για τις δυστυχίες τους το δημοκρατικό πολίτευμα. Επιπλέον καλό θα ήταν να υπάρχει κάποια ευεργεσία από τους προγόνους προς τον δήμο.

Γ3 α. *ἐλευθέρους, δυσμενεῖς, ὧσιν, αὐτοῖς, βοηθοῦντες, ἐπιχειρῶσιν*

β.

Ενεστώτας	<i>ἔχειν</i>
Παρατατικός	-
Μέλλοντας	<i>ἔξειν και σχήσειν</i>
Αόριστος	<i>σχέϊν</i>
Παρακείμενος	<i>έσχηκέναι</i>
Υπερσυντέλικος	-

Γ4.

α.

προαιρεῖσθαι: Υποκείμενο τήν μὲν διάνοιαν

πείθειν: Υποκείμενο τήν παιδείαν καὶ τὸν λόγον

β. Ο πλάγιος λόγος βρίσκεται στο ειδικό-δυνητικό απαρέμφατο *ἂν ὁμολογήσαι* το οποίο σε ευθύ λόγο τρέπεται ως ακολούθως: *Ἄπαντες ἂν ὑμεῖς ὁμολογήσαιτε.*

ολιγαρχικός πρέπει να έχει χαρακτηριστικά αντίθετα απ' αυτά.

Μτφρ. Κ. Αργύρης. χ.χ.